

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoCsp/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322203232
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová, st.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1322203232.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej, st. a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, Štefánikova 17, Bratislava, zast. FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s. r. o., Šoltésovej 7325/14, Bratislava, proti žalovanej: K. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, E., zast. JUDr. Stanislav Pavol, PhD., advokát, Šancová 58, Bratislava, o zaplatenie 1.279,77 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV č. k. B3-12Csp/45/2022-100 zo dňa 13. septembra 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. B3-12Csp/45/2022-123 zo dňa 1. apríla 2025 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením č. k. B3-12Csp/45/2022-123 zo dňa 1. apríla 2025 potvrdzuje.

Žalovanej voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením č. k. B3-12Csp/45/2022-123 zo dňa 1. apríla 2025 súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (I. výrok). Žalovanej priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v pomere úspechu 100 %, s tým, že o jej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (II. výrok).

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby žalobcom domáhajúcim sa voči žalovanej zaplatenie sumy 1.279,77 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.279,77 eur od 31.05.2019 do zaplatenia titulom regresného plnenia, tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili Poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „Poistná zmluva“). Dňa 29.05.2018 došlo ku škodovej udalosti, spôsobenej prevádzkou motorového vozidla žalovanej, ktorú žalobca eviduje pod č. P. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „poistná udalosť“). V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) poskytol žalobca za žalovanú poškodenému z poistnej udalosti náhradu škody v celkovej sume 1.327,77 eur. V zmysle § 12 ods. 1 písm. g/ zákona o PZP tým, že žalovaná spôsobila škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušila povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4, žalobca si uplatnil u žalovanej sumu 1.279,77 eur ako nárok na náhradu poistného plnenia, keďže žalovaná nepristavila motorové vozidlo k obhliadke napriek tomu, že bola vyzývaná zo strany žalobcu. Žalovaná žalobcovi náhradu poistného plnenia neuhradila ani sčasti. Okrem zaplatenia istiny si uplatňoval i zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy od 31.05.2019 do zaplatenia. Žalobca k žalobe pripojil listinné doklady: Poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa 11.02.2024, Výzvu na

zaplatenie náhrady poistného plnenia alebo jeho časti zo dňa 13.05.2019 s doručenkou žalovanej, Oznámenie poškodenému o poistnom plnení zo dňa 30.04.2019, exkaso zo dňa 30.04.2019.

3. Dňa 30.01.2023 bol bývalým Okresným súdom Bratislava III (od 01.06.2023 Mestský súd Bratislava IV) vydaný platobný rozkaz č. k. 12Csp/45/2022-24, proti ktorému podala odpor žalovaná s tým, že žalobu žiadala zamietnuť v celom rozsahu z dôvodu premlčania nároku žalobcu. Žalovaná uviedla, že žalobca si nárok uplatnil od 31.05.2019, od ktorej doby si uplatňuje úroky z omeškania, pričom žaloba bola na súd podaná 14.07.2022, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 31.05.2022. Podľa § 12 ods. 4 zákona o PZP, „právo poistovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia“. Podľa predložených príloh žalobcom, dňa 30.04.2019 bola ukončená poistná udalosť jej vyplatením dňa 30.04.2019 k faktúre za opravu vozidla č. XXXXXXXXX, vyplatenie poistného bolo teda 30.04.2019, a keďže žaloba bola podaná na súd 14.07.2022, k uplatneniu nároku došlo dňa 31.05.2019, nárok žalobcu považovala žalovaná za premlčaný a žalobu je podľa nej potrebné zamietnuť.

Odhliadnuc od vznesenej námietky premlčania žalovaná uviedla, že podstatou žaloby je nárok podľa § 12 ods. 1 písm. g) zákona o PZP, z ktorého právneho dôvodu si žalobca u žalovanej uplatnil sumu 1.279,77 eur ako nárok na náhradu poistného plnenia, nakoľko žalovaná nepristavila motorové vozidlo k obhliadke, napriek tomu, že bola vyzývaná žalobcom. Uviedla, že žalobca predložil do spisu len listiny, ktoré sám odoslal žalovanej, ale nepredložil odpovede žalovanej adresované žalobcovi k výzve na náhradu poistného plnenia z regresného konania č. XXXXXXXXXX. Nárok žalobcu považovala nielen za premlčaný, ale v celom rozsahu aj nedôvodný, nakoľko sám žalobca pochybil pri riešení poistnej udalosti vedenej pod č. 8013652151 zo dňa 29.05.2018, ako aj pri regresnom konaní č. XXXXXXXXXX. Dňa 20.05.2019 žalovaná adresovala žalobcovi písomnú odpoveď k predmetnému regresnému konaniu, v ktorom uviedla, že poistnú udalosť riadne včas písomne nahlásila, na mieste nehody vypísala správu o nehode, ktorú odovzdala u žalobcu, čím si splnila zákonnú povinnosť. Nad rámec uvedeného žalovaná informovala žalobcu o rozhodných skutočnostiach týkajúcich sa riešenia a likvidácie poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX zo strany žalobcu, podľa ktorých: poistná udalosť (škoda) nastala 29.05.2018, žiadosť o vykonanie obhliadky vozidla žalobca požiadala žalovanú obyčajným listom zo dňa 25.03.2019, na list žalovaná reagovala emailom zo dňa 15.04.2019, ktorým informovala žalobcu, že vozidlo bolo dňa 05.03.2019 predané a zaslala žalobcovi aj fotografie, ktoré si vyžiadala od nového majiteľa vozidla. Žalobca zaslal žalobkyni potvrdenie o zániku poistenia ku dňu 04.03.2019 listom zo dňa 12.04.2019. Na komunikáciu žalobcu reagovala žalovaná písomne dňa 27.06.2019 a 14.08.2019 zotrvávajúc na svojich argumentoch a regresné konanie voči nej žiadala zastaviť. Následne medzi sporovými stranami prebehla komunikácia listami zo dňa 20.09.2019, 17.10.2019, 29.04.2020, 18.11.2020. Žalovaná listom zo dňa 29.04.2020 uviedla argumentácie k nesprávosti aplikácie zákona o PZP, ako aj o nezákonnom postupe žalobcu - poistiteľa voči žalovanej, ak od nej listom zo dňa 25.03.2019 požadoval pristavenie vozidla potom, čo sám listom potvrdil zánik poistenia ku dňu 04.03.2019. V prípade regresného konania na strane žalobcu žalovaná poukazovala aj na rozsudok KS v Prešove č. k. 5Co/138/2014 zo dňa 07.07.2015, v zmysle ktorého k povinnosti žalovanej postupovať podľa pokynov poistovateľa v čase, keď už poistenie k predmetnému motorovému vozidlu zaniklo a vozidlo už nebolo vo vlastníctve žalovanej, je nutné vyhodnotiť tieto dôvody za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalovaná z objektívnych príčin nemohla postupovať podľa pokynov poistovateľa a pristaviť vozidlo k obhliadke, ktoré v tom čase už nevlastnila a nebolo v jej dispozícii. Predmetné skutočnosti sú v súlade s formálnou logikou a týmto žalovaná neporušila žiadnu povinnosť podľa § 12 ods. 1 písm. g) zákona o PZP. Preto nie je možné priznať ani žalobný nárok titulom regresného plnenia, nakoľko aj podľa § 12 ods. 4 zákona o PZP tento bol uplatnený po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Žalovaná k odporu pripojila listinné doklady: Oznámenie žalobcu žalovanej o poistnom plnení zo dňa 02.05.2019, listy žalovanej adresované žalobcovi (označené ako Odvolanie - číslo regresu XXXXXXXXXX) zo dňa 20.05.2019, 27.06.2019, 14.08.2019, listy žalobcu adresované žalovanej (označené ako Poistná udalosť č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.05.2018, z poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXX/XXXXXXXXXX) zo dňa 19.06.2019, 31.07.2019, 20.09.2019, list žalovanej adresovaný žalobcovi zo dňa 17.10.2019 označený ako Právne stanovisko k Vášmu konaniu regresu vedenom pod č. XXXXXXXXXX, Odpoveď na list zo dňa 20.09.2019, list - vyjadrenie žalobcu k podaniu žalovanej zo dňa 18.11.2019, list žalobcu adresovaný žalovanej zo dňa 15.04.2019 - Zánik poisteného rizika, Odpoveď žalovanej zo dňa 29.04.2020 na vyjadrenie poistovne a na urgenciu náhrady poistného plnenia.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej k vznesenej námietke premlčania poukázal na zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej

ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Lex corona“), v zmysle ktorého § 1 písm. a) neplynuli premlčacie lehoty 35 dní (od 27.03.2020 do 30.04.2020) a zároveň v zmysle § 8 písm. a) neplynuli premlčacie lehoty 41 dní (od 19.01.2021 do 28.02.2021). Ak žalovaná odôvodňuje námietku premlčania trojročnej lehoty v zmysle § 12 ods. 4 zákona o PZP, ktorej začiatok plynutia sa odvodzuje od vyplatenia poistnej udalosti 30.04.2019, potom je v zmysel Lex corona nevyhnutné zohľadniť aj celkové obdobie 76 dní, počas ktorého premlčacia lehota neplynula, preto bol žalobcov nárok na súde dňa 14.07.2022 uplatnený včas. Uviedol, že žalovaná bola vyzývaná na pristavenie vozidla na obhliadku telefonicky dňa 29.05.2018, pričom interným šetrením bolo zistené, že obhliadajúci technik so žalovanou komunikoval a tá uviedla, že termín obhliadky upresní. Po následnom pokuse technika so žalovanou telefonicky s potrebou vykonania obhliadky vozidla dňa 04.06.2018 sa so žalovanou nebolo možné spojiť. Interným šetrením bolo zistené, že obhliadajúci technik za účelom dosiahnutia termínu obhliadky žalovanej zaslal SMS, na ktorú nereagovala. Zo strany poškodeného bol uplatnený nárok na náhradu škody až 19.03.2019, preto žalobca opätovne pristúpil ku kontaktovaniu žalovanej listom zo dňa 25.03.2019 s výzvou na obhliadku vozidla. K tvrdeniam žalovanej, že táto po obdržaní výzvy poskytla žalobcovi súčinnosť emailom zo dňa 15.04.2019, interným šetrením bolo zistené, že žiadna emailová správa od žalovanej nebola žalobcovi doručená, uvedená emailová adresa kpaslikvidaciamkpas.sk nie je správna, preto nebola žalobcovi ani doručená dokumentácia predmetného vozidla. Podľa žalobcu zo strany žalovanej nebolo postupované podľa pokynov poisťovateľa, či už dohodnutia termínu obhliadky vozidla pri telefonickom rozhovore dňa 29.05.2018 alebo reagovanie na SMS zo dňa 04.06.2018 alebo na písomnú výzvu žalobcu zo dňa 19.06.2019.

5. Súd prvej inštancie pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu v zmysle § 180 CSP dňa 13.09.2024, ktorý sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil a žiadal rozhodnúť v jeho neprítomnosti. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 11.2.2014 bola medzi žalobcom a žalovanou uzavretá Poistná zmluva č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. OPEL MERIVA, rok výroby 2006, farba: čierna metalíza. Dňa 29.05.2018 došlo ku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla žalovanej, ktorú poistnú udalosť žalobca evidoval pod č. P. XXXXXXXXXXXX. Listom zo dňa 25.03.2019 žalobca oznámil žalovanej ohľadne riešenia škodovej udalosti č. XXXXXXXXXXXX z poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, že za účelom preukázania technickej prijateľnosti poškodenia motorových vozidiel pri škodovej udalosti zo dňa 29.05.2018 vyzval žalovanú v zmysle § 10 ods. 2 zákona o PZP k vykonaniu obhliadky vozidla žalovanej EČV: Y., pričom v prípade, ak nebude žalovanou umožnené zdokumentovať poškodenie jej vozidla vzniknuté pri uvedenej škodovej udalosti alebo ak nedoloží fotodokumentáciu vozidiel z miesta nehody, bude voči žalovanej v zmysle § 12 zákona o PZP uplatnený nárok na náhradu poistného plnenia vyplatené poškodenému. Listom zo dňa 15.04.2019 oznámil žalobca žalovanej, že poistenie na základe Poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX k motorovému vozidlu OPEL Meriva, EČV: Y. zaniklo dňa 04.03.2019 o 24:00 hod. Poisťovňa v zmysle § 11 zákona o PZP má nárok na poistné do 04.03.2019 vo výške 2,86 eur, nespotrebované poistné 54,41 eur žalobca sa zaviazal poukázať na účet žalovanej. Listom zo dňa 30.04.2019 oznámil žalobca poškodenému L. M., bytom V. XXX, E., že dňa 30.04.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti XXXXXXXXXXXX, na základe ktorého poukázal na špecifikovaný účet poškodeného poistné plnenie podľa § 797 ods. 3 OZ vo výške 1.279,77 eur. Listom zo dňa 02.05.2019 oznámil žalobca žalovanej, že dňa 30.04.2019 žalobca ukončil šetrenie poistnej udalosti č. P. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorého vyplatil poškodenému L. M.Z. poistné plnenie podľa § 797 ods. 3 OZ vo výške 1.279,77 eur. Výzvou zo dňa 13.05.2019 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie náhrady poistného plnenia vo výške 1.279,77 eur do 15 dní od doručenia výzvy, ktorú za ňu vyplatil poisťovateľ poškodenému v dôsledku škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla v zmysle § 12 ods. 1 písm. g) zákona o PZP, ktoré plnenie bolo poskytnuté z Poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX na základe oznámenia poškodeného o vzniku poistnej udalosti poškodenému L. M., EČV: F. z titulu poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX - dopravná nehoda zo dňa 29.05.2018, dopravná nehoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla EČV: Y. Žalovaná výzvu prevzala osobne dňa 15.05.2019. Listom zo dňa 20.05.2019 označeným ako Odvolanie- číslo regresu XXXXXXXXXXXX žalovaná reagovala na výzvu žalobcu zo dňa 13.05.2019 tak, že poistnú udalosť nahlásila, na mieste nehody vypísala správu o nehode, ktorú odovzdala žalobcovi, čím si splnila zákonnú povinnosť písomného nahlásenia poistnej udalosti. K § 10 ods. 4 zákona o PZP a tvrdeniam žalobcu, že žalovaná nepostupovala podľa pokynov poisťovateľa a nepristavila vozidlo k obhliadke, žalovaná uviedla, že škoda nastala dňa 29.05.2018, žiadosť o vykonanie obhliadky jej žalobcom bola zaslaná takmer po roku dňa 25.03.2019 bežnou poštou, na ktorý list reagovala dňa 15.04.2019 a informovala žalobcu, že dňa 05.03.2019 bolo vozidlo

predané a zaslala aj fotografie, ktoré si vyžiadala od nového držiteľa, preto nemá možnosť donútiť aktuálneho majiteľa, aby sa dostavil na obhliadku. Pretože žalovaná neporušila žiadne ustanovenie zákona o PZP, žiadala zrušiť regresné konanie voči nej. V prílohe zaslala žalobcovi kópiu kúpnej zmluvy za vozidlo EČV: Y. a kópiu emailovej komunikácie so žalobcom - oznámenie predaja vozidla a zaslanie fotodokumentácie. Listom zo dňa 19.06.2019 žalobca reagujúc na list žalovanej zo dňa 20.05.2019 oznámil žalovanej, že náhradu poistného plnenia voči nej si uplatnil v zmysle § 12 ods. 1 písm. g) zákona o PZP za to, že nepostupovala podľa pokynov poisťovateľa a nepristavila jej vozidlo k obhliadke. Dňa 29.05.2018 a následne 04.06.2018 bola telefonicky kontaktovaná na výkon obhliadky pracovníkom žalobcu, na ktorého kontaktovanie ani SMS nereagovala. Následne po uplatnení nároku poškodeného bola písomne vyzvaná na pristavenie vozidla na obhliadku (doporučenú listovú zásielku zo dňa 26.03.2020 prevzala žalovaná dňa 28.03.2020). Z doloženej fotodokumentácie motorového vozidla zn. Y. nie je možné posúdiť, či medzi daným vozidlom a poškodeným vozidlom je možné nájsť zhodu a či poškodenia zodpovedajú priebehu vzniku nehody, preto žalobca vyzval žalovanú o doručenie jednoznačnej dokumentácie jej vozidla alebo fotodokumentácie priamo z miesta nehody, ktorá by zachytávala obe zúčastnené vozidlá, ak ju má k dispozícii. Ak takouto fotodokumentáciou nedisponuje, žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie poistného plnenia v zmysle výzvy zo dňa 13.05.2019 vo výške 1.279,77 eur. Listom zo dňa 27.06.2019 žalovaná oznámila žalobcovi, že ustanovenia § 10 ods. 1 až 4, § 11 ods. 6 zákona o PZP si voči žalovanému splnila, po 10 mesiacoch už nemohla pristaviť vozidlo z dôvodu, že bolo predané, preto pochybil žalobca. V deň 04.06.2018, kedy mala byť kontaktovaná SMS na pristavenie vozidla, žalovaná uviedla, že v daný deň nemala žiadny hovor ani SMS od žalobcu, písomne bola vyzvaná na obhliadku vozidla až dňa 28.03.2019. Žalobca začal šetriť poistnú udalosť až po 10 mesiacoch od jej vzniku, kedy vozidlo už nevladla. Listom zo dňa 31.07.2019 žalobca zotrval na tvrdeniach v liste zo dňa 19.06.2019 s tým, že navyše uviedol, že preverení zistili, že žalovaná bola kontaktovaná na dve špecifikované telefónne čísla, ktoré boli uvedené žalovanou v dokladoch doručených žalobcovi. Listom zo dňa 14.08.2019 žalovaná reagujúc na list žalobcu uviedla, že reagovala riadne a včas na všetky písomné kontaktovania, zodpovednosť za funkčnosť siete mobilných operátorov nezodpovedá, žiaden neprijatý hovor od žalobcu nemala, kontaktovala svojho mobilného operátora, ktorý jej poskytol výlučne ňou uskutočnené hovory, prichádzajúce volania a SMS jej údajne poskytnúť nesmie. Žalovaná ďalej zotrvala na predchádzajúcich tvrdeniach. Listom zo dňa 20.09.2019 žalobca oznámil žalovanej, že jej argumenty v liste zo dňa 14.08.2019 sú irelevantné a zotrval na zaplatení poistného plnenia žalovanou. Listom zo dňa 17.10.2019 právny zástupca žalovanej zaslal žalovanému právne stanovisko k regresu č. XXXXXXXXXXXX totožného charakteru, pre ktoré žalovaná v tomto súdnom konaní žiada žalobu zamietnuť. Listom zo dňa 18.11.2019 žalobca reagujúc na podanie žalovanej zo dňa 17.10.2019 zotrval na predchádzajúcom právnom názore a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 1.297,77 eur.

6. Po právnej stránke vychádzal súd prvej inštancie z ustanovení § 10 ods. 3, § 12 ods. 1 písm. g/, § 12 ods. 3, § 14 ods. 3, zákona č. 381/ 2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), § 420 ods. 1, § 100, § 101 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „Obč. zák.“), § 1, § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Lex corona“).

7. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 29.05.2018 došlo ku škodovej udalosti, ktorá bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla žalovanej EČV: Y. a ktorá poistná udalosť bola žalobcom evidovaná pod č. P. XXXXXXXXXXXX. Dňa 11.02.2004 bola medzi žalobcom a žalovanou uzavretá Poistná zmluva č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. OPEL MERIVA, čierna metalíza, EČV: Y.. Listom zo dňa 25.03.2019 (10 mesiacov od vzniku poistnej udalosti) vyzval žalobca žalovanú v súvislosti so šetrením predmetnej poistnej udalosti k vykonaniu obhliadky jej motorového vozidla, príp. zaslanie fotodokumentácie vozidiel z miesta nehody pod následkom uplatnenia si nároku na náhradu poistného plnenia vyplateného poškodenému v zmysle § 12 zákona o PZP. Listom zo dňa 15.04.2019 oznámil žalobca žalovanej zánik poistenia na základe Poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX k motorovému vozidlu zn. OPEL MERIVA, EČV: Y. dňom 04.03.2019. Dňa 30.04.2019 oznámil žalobca poškodenému L. M. ukončenie šetrenia predmetnej poistnej udalosti a zároveň mu zaslal v zmysle § 797 ods. 3 OZ poistné plnenie vo výške 1.279,77 eur. Výzvou zo dňa 13.05.2019 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie náhrady poistného plnenia vo výške 1.279,77 eur do 15 dní, ktorá suma bola žalobcom vyplatená

poškodenému L.. M. v zmysle § 12 ods. 1 písm. g) zákona o PZP, keďže dopravná nehoda dňa 29.05.2018 bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla žalovanej EČV: Y., ktorú výzvu žalovaná prevzala dňa 15.05.2019. Listom zo dňa 20.05.2019 oznámila žalovaná žalobcovi, že poistnú udalosť nahlásila, výzva na obhliadku vozidla jej zo strany žalobcu bola doručená takmer po roku od poistnej udalosti, na ktorú výzvu reagovala dňa 15.04.2019 a informovala žalobcu, že jej vozidlo EČV: Y. bolo predané dňa 05.03.2019 a nie je možné donútiť nového majiteľa vozidla, aby sa dostavil s vozidlom na obhliadku. Z dôvodu, že neporušila žiadne ustanovenie zákona o PZP, žiadala „regresné konanie voči nej zastaviť. Následnou písomnou komunikáciou sporové strany zotrvávali na predchádzajúcich tvrdeniach, žalobca neuznával dôvody, pre ktoré by si voči žalobkyni neuplatnil poistné plnenie 1.279,77 eura z dôvodu porušenia § 10 ods. 4 zákona o PZP tým, že nepristavila vozidlo k obhliadke.

8. Konštatoval, že žalovaná vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu a zároveň žiadala žalobu zamietnuť aj z dôvodu, že neporušila § 10 ods. 1 až 4 zákona o PZP, navyše v čase výzvy žalobcu na pristavenie jej vozidla k obhliadke, žalovaná už nebola jeho vlastníkom, pre ktoré objektívne dôvody nemohla postupovať podľa pokynov poisťovateľa a pristaviť vozidlo k obhliadke. Žalobca k vznesenej námietke premlčania sa odvolával na § 1 písm. a) a § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., kedy podľa žalobcu, neplynuli premlčacie lehoty od 27.03.2020 do 30.04.2020 (35 dní) a od 19.01.2021 do 28.02.2021 (41 dní).

9. Uviedol, že žalobca si žalobou uplatnil od žalovanej zaplatenie sumy 1.279,77 eur s príslušenstvom titulom regresného nároku v zmysle § 12 ods. 1 písm. g) zákona o PZP z dôvodu, že žalovaná porušila povinnosť pristavenia jej motorového vozidla EČV: Y. k obhliadke na výzvu žalobcu - poisťovateľa. Mal preukázané, že žalobca podal žalobu na súd dňa 14.07.2022. Žalobca ukončil šetrenie predmetnej poistnej udalosti č. PU 8013652151 dňa 30.04.2019, v ktorý deň vyplatil aj poistné plnenie poškodenému L.. M.. Od tejto doby začala plynúť v súlade s § 100 ods. 1, § 101 OZ, § 12 ods. 3 zákona o PZP trojročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku, ktorá lehota by uplynula 30.04.2022. Žalovanou vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu súd prvej inštancie vyhodnotil aj s prihliadnutím na § 12 ods. 3 zákona o PZP a § 1 písm. a) a § 8 písm. a) Lex corona ako dôvodnú, pričom sa stotožnil pri počítaní lehôt počas COVIDu-19 s tvrdeniami žalovanej, že citované § 1 a §8 Lex corona sa vzťahujú na prípady (premlčacie lehoty), ktoré mali uplynúť v § 1 a § 8 vo vymedzenom časovom období. Zo znenia § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z., ako i z dôvodovej správy vyplýva, že uvedené ustanovenia upravujú prípady, kedy v čase vrcholiacej pandémie vírusu COVID- 19 bola pre celospoločenskú situáciu vyžadujúcu obmedzenie mobility obyvateľstva sťažaná možnosť uplatňovať právo na súde, bola podstatne obmedzená dosiahnuteľnosť advokátov a sťažaná možnosť vykonania porady občana s advokátom a následného uplatňovania práva na súde, preto sa uvedená situácia nevzťahovala na plynutie všetkých premlčacích a prekluzívnych lehôt všeobecne, ale len tých, ktoré by uplynuli v čase vrcholiacej pandémie, v čase, ktorý bol predmetným právnym predpisom i vymedzený. Uvedené vyplýva aj zo samotného § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. „uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo zániku práva“ a uvedenému zmyslu a výkladu zákona svedčí i znenie § 1 písm. b), ktoré upravuje, že lehoty, ktoré uplynuli po 12. marci odo dňa účinnosti tohto zákona (t. j. ktoré by uplynuli medzi 12. marcom a 27. marcom 2020) sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. S poukazom na vyššie uvedené, ako aj na právnu úpravu zákona č. 62/2020 Z. z. súd prvej inštancie neakceptoval názor žalobcu, že vo vymedzenom časovom období (od 27. marca 2020 do 30.04.2020 a od 27.03.2020 do 28. februára 2021) zo zákona spočívali všetky premlčacie doby „en bloc“, ktoré boli počas trvania platnosti a účinnosti zákona v behu. Uviedol, že uvedená úprava sa vzťahuje len na tie prekluzívne a premlčacie lehoty, ktoré vo vymedzenom období uplynuli (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 14Co/10/2022 zo dňa 29.03.2022, rozsudok Krajského súdu Bratislava č. k. 2Cob/168/2022 zo dňa 02.07.2024). Z hľadiska plynutia premlčacej lehoty sa lehoty, počas ktorých podľa § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. neplynú premlčacie doby, sa nevzťahujú teda na všetky premlčacie lehoty a nepredlžujú sa. Keďže premlčacia doba u žalovanej by neuplynula v čase najneskôr do 28.02.2021, ale až 30.04.2022, uvedené ustanovenie § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 „Z. z. sa na tento prejednávaný prípad nevzťahuje. Z vyššie uvedených skutočností mal za zrejmé, že trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcom uplynula 30.04.2022 a z dôvodu, že žalobca podal na súd žalobu až 14.07.2022, žaloba bola podaná oneskorene a žalobný nárok je tak premlčaný, čo bolo dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu, z ktorého dôvodu sa súd bližšie ani nezaoberal a nevyhodnocoval skutkovo nárok žalobcu.

10. O nároku na náhradu trov konania procesných strán rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a žalovanej ako úspešnej procesnej strane priznal voči žalobcovi, ktorý bol v spore

neúspešný, nárok náhradu trov konania v plnej výške 100 % s tým, že v zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške priznanej náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní jeho nároku dôvodiac tým, že si vyložil ust. § 1 zák. č. 62/2020 Z. z. v rozpore s jeho jednoznačným znením. Predmetné ustanovenie vo svojej hypotéze nevymedzuje ním dotknuté lehoty, ako len tie lehoty, ktoré uplynú odo dňa 27.3.2020 do 30.4.2020 a následne v čase od 19.1.2021 do 28.2.2021. Ustanovenie § 1 a § 8 svojou hypotézou adresuje všetky lehoty, keď ich definuje ako lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva. Použitím uvedeného výrazu zákonodarca adresoval všetky prekluzívne a premlčacie lehoty. Bol toho názoru, že pokiaľ by platil výklad súdu podľa vyššie citovaného, hypotéza ust. § 1 a § 8 by nedávala akýkoľvek zmysel vo vzťahu k ust. § 1 písm. b/ a ust. § 8 písm. b/, nakoľko v zmysle výkladu súdu by ust. § 1 znelo: „Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých od 27.3.2020 do 30.4.2020 by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona (27.3.2020, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona“. Takéto znenie by podľa neho nedávalo akýkoľvek zmysel vo vzťahu k písm. b/ daných ustanovení z dôvodu, že sa vzájomne časti takejto právnej vety vylučujú. Preto mal za to, že je potrebné vyvodiť záver, že takúto interpretáciu hypotézy právnej normy zákonodarca nemohol mať v úmysle a nemožno týmto spôsobom tieto ustanovenia vykladať. Na základe vyššie uvedeného tak podľa neho nemožno „lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práva na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva“ interpretovať ako lehoty, ktoré by uplynuli od 7.3.2020 do 30.4.2020, nakoľko z argumentácie súdu dočasnosťou, ktorú mal zákonodarca popísať v dôvodovej správe k predmetnému zákonu sa taktiež nedá vyvodiť aplikačný záver tak, ako ho použil súd, nakoľko v zmysle dôvodovej správy „navrhované opatrenie má za cieľ v písm. a/ dočasne zabezpečiť to, že premlčacie a prekluzívne lehoty nebudú do konca apríla 2020 plynúť a v písm. b/ navrátiť premlčacie a prekluzívne lehoty, ktoré uplynuli v čase od 12. marca 2020 do dňa účinnosti prekladaného zákona, t. j. v čase od vyhlásenia mimoriadnej situácie na území slovenskej republiky podľa zákona NR SR č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov“. Konštatoval, že vyššie citované znenie dôvodovej správy používa výraz dočasnosť vo vzťahu k písm. a/ daných ustanovení, pričom ide o dočasnosť v zmysle ustanovenia presného časového obdobia, kedy prekluzívne a premlčacie lehoty neplynú. Dočasnosť v tomto prípade znamená že neplynutie týchto lehôt je ohraničené konkrétnym termínom začiatku a konca tohto neplynutia. Zároveň v zmysle citovanej časti je zreteľne odvoditeľné, že keď zákonodarca uviedol, že „lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo zániku práva“ adresoval tým prekluzívne a premlčacie lehoty vo všeobecnosti a následne vymedzil v písm. a/ a b/ dopady novej právnej úpravy na tieto lehoty, keď písm. a/ pozastavil ich plynutie dočasne do určitého termínu a písmenom b/ navrátil plynutie už uplynutých lehôt. Vo vzťahu k vysporiadaniu sa argumentáciou žalobcu poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo 1/2021, kde súd považoval daný právny názor najvyššieho súdu za neaplikovateľný, nakoľko v danom prípade nešlo o hmotnoprávnu, ale procesnoprávnu lehotu, a teda ide o aplikáciu iných ustanovení, ktoré súd aj označil, tak opätovne ide o nepochopiteľne odlišnú interpretáciu tých istých výrazových prvkov, nakoľko ust. § 2 ods. 1 doslova uvádza, že „ustanovenie § 1 písm. a/ platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní“ Tiež v ust. § 9 ods. 1 sa doslovne uvádza, že „ust. § 8 písm. a/ platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní“. Preto mal žalobca za zrejmé, že ide o tú istú právnu úpravu pre procesné a hmotnoprávne lehoty a považoval zdôvodnenie súdu prvej inštancie za nesprávne. Uviedol, že pritom NS SR mal za to, že procesná lehota, ktorá mala pôvodne uplynúť až po 30.4.2020, bola v zmysle zákona č. 60/2020 Z. z. prerušená neplynutím lehôt a je potrebné k nej pripočítať počet dní, počas ktorých neplynula v období od 27.3.2020 do 30.4.2020. Pokiaľ takýto právny záver vo vzťahu k procesnej lehote vyvodil NS SR z pravidla, ktoré podľa doslovného znenia zákona platí rovnako pre hmotnoprávne lehoty, konajúci súd absolútne nezdôvodnil svoj nesprávny právny záver o tom, že ide o neporovnateľné prípady.

12. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила, odvolací návrh nepodala.

13. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý nepovažoval za potrebné doplniť ani znova zopakovať (§ 385 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a vo veci rozhodol postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP verejným vyhlásením rozsudku, keď dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

14. V prejednávanej veci si žalobca voči žalovanej uplatňoval v zmysle § 12 ods. 1 písm. g/zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP regresný nárok vo výške 1.279,77 eur ako nárok na náhradu poistného plnenia poskytnutého poškodenému z poistnej udalosti č. PU 80013652151 v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP za žalovanú z dôvodu, že žalovaná nepristavila motorové vozidlo k obhliadke napriek tomu, že bola vyzývaná zo strany žalobcu, čím mala porušiť povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4 zákona o PZP.

15. Podľa § 12 ods. 1 písm. g/ zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4.

Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvá raz.

16. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Lex corona“), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 8 Lex corona, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

17. Zákon č. 62/2020 Z. z. nadobudol účinnosť dňom svojho vyhlásenia, t. j. 27.03.2020. Premlčacie a prekluzívne lehoty ustanovené hmotnoprávnymi predpismi súkromného práva (tzn. napr. Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, ale aj Zákonník práce), ktoré neuplynuli do 12.03.2020 v zmysle ust. § 1 písm. a) cit. zákona neplynú a zvyšok lehoty začne plynúť až dňom 01.05.2020 (vrátane). V zmysle ust. § 1 písm. b) cit. zákona práva, ktoré sa premlčali alebo prekludovali v období medzi 12.03.2020 až 27.03.2020 sa obnovujú a premlčia sa, príp. zaniknú v dôsledku preklúzie až uplynutím dňa 26.04.2020. To znamená, pre zachovanie práva je potrebné, aby sa pred uplynutím ustanovenej lehoty právny úkon dostal do dispozičnej sféry adresáta. Napríklad, aby sa právo nepremlčalo musí byť žaloba podaná na súde najneskôr do dňa 26.04.2020.

18. Žalobca ukončil šetrenie predmetnej poistnej udalosti č. PU 8013652151 dňa 30.04.2019, v ktorý deň vyplatil aj poistné plnenie poškodenému L.. M.. Od tejto doby začala plynúť v súlade s § 100 ods. 1, § 101 OZ, § 12 ods. 3 zákona o PZP trojročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku, ktorá lehota by

uplynula 30.04.2022. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil žalovanou vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu s prihliadnutím na § 12 ods. 3 zákona o PZP a § 1 písm. a) a § 8 písm. a) Lex corona ako dôvodnú, pričom sa stotožnil pri počítaní lehôt počas COVIDu-19 s tvrdeniami žalovanej, že citované § 1 a § 8 Lex corona sa vzťahujú na prípady (premlčacie lehoty), ktoré mali uplynúť v § 1 a § 8 vo vymedzenom časovom období. Z ust. § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. vyplýva, že „uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo zániku práva“ a uvedenému zmyslu a výkladu zákona svedčí i znenie § 1 písm. b), ktoré upravuje, že lehoty, ktoré uplynuli po 12. marci odo dňa účinnosti tohto zákona (t. j. ktoré by uplynuli medzi 12. marcom a 27. marcom 2020) sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Keďže premlčacia doba by neuplynula v čase najneskôr do 28.02.2021, ale až 30.04.2022, uvedené ustanovenie § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 „Z. z. sa na tento prejednávany prípad nevzťahuje. Z vyššie uvedených skutočností preto súd prvej inštancie súd prvej inštancie vyvodil správny právny záver, že trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcom uplynula 30.04.2022 a z dôvodu, že žalobca podal na súd žalobu až 14.07.2022, žaloba bola podaná oneskorene a žalobný nárok je tak premlčaný, čo bolo dôvodom na zamietnutie žaloby. Odvolací súd sa nestotožnil s odlišnou argumentáciou žalobcu a jeho odvolacie námietky vyhodnotil za nedôvodné.

19. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, úspešnej v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto rozhodnutie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon _____ pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy _____ (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 2 CSP. nie je prípustné v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP.